veletržní listy 2011

Svět knihy Praha — Book World Prague

17. mezinárodní knižní veletrh a literární festival — 17th International Book Fair and Literary Festival

čtvrtek thursday 12 květen may

fair news inside

Vážení vystavovatelé, vážení návštěvníci,

vítám Vás na 17. ročníku mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu Svět knihy Praha, jenž byl letos připraven za účasti a programové spolupráce rekordních 47 zemí a regionů. Jsem přesvědčena o tom, že v letošním roce budou návštěvníci ohromeni nebývalým rozsahem a architektonickým pojetím prezentace čestného hosta veletrhu – Království Saúdské Arábie. Programová náplň saúdskoarabských pořadů naznačuje aktivní zájem této země o navázání mezinárodního kulturního dialogu, a proto věřím tomu, že Svět knihy naplní tuto výzvu. Účast jedné z největších arabsky mluvících zemí nás inspirovala k tvorbě ústředního programu věnovaného rezonanci arabské literatury ve světě. Návštěvníkům veletrhu se naskýtá vzácná příležitost seznámit se s literaturou arabských zemí formou debat, setkání s autory, s překladateli, s orientalisty a arabisty, prostřednictvím knižních a obrazových výstav a filmových projekcí. V Praze přivítáme spisovatele ze zemí, v nichž aktuálně probíhají revoluční změny, a požádáme je o sdělení svých názorů či vyjádření emocí v souvislosti se současným dramatickým děním v oblasti Blízkého východu.

Tematicky zaměřený pavilon je letos orientován na e-knihy. Kromě prezentace čtecích zařízení a portálů s nabídkou elektronických knih zde proběhne řada dílen a diskuzí o tomto novém a dynamickém fenoménu vydavatelského průmyslu.

Mezinárodní literární festival přivítá letos význačné spisovatele a literární osobnosti z celého světa, mnoho pořadů však náleží jistě oblíbeným protagonistům české literární scény včetně autorů knížek pro děti a mládež.

Svět knihy Praha 2011 přináší letos opět atraktivní a rozmanitou programovou nabídku a já bych chtěla poděkovat všem, kdo se na její přípravě podíleli. Účastníkům veletrhu a doprovodného festivalu přeji mnoho štěstí a úspěchů a čtenářům a návštěvníkům nezapomenutelné zážitky ze setkání ve světě knih a jejich tvůrců.

Dana Kalinová, ředitelka veletrhu

VÍTEJTE V KRÁLOVSTVÍ SAÚDSKÉ ARÁBIE

Velvyslanec Království Saúdské Arábie Abdullah Abdulaziz A. Alsheinkh na tiskové konferenci informoval přítomné novináře o prezentaci své země jako čestného hosta veletrhu.

Čestným hostem letošního Světa knihy je Království Saúdské Arábie, a proto úvodní rozhovor Veletržním listům poskytl velvyslanec této země v Praze, jeho excelence pan Abdullah Abdulaziz A. Alsheinkh.

S čím Království Saúdské Arábie na veletrh přichází?

Jsme vůbec prvním arabským čestným hostem a velmi si toho vážíme. Nepředstavíme pouze naše knihy, ale také osobnosti našeho kulturního života a akademiky, kteří budou mít společně se svými českými protějšky řadu přednášek. Představíme i umělecká díla a také stan, který reprezentuje část našeho národního dědictví a kultury. Jeho interiér bude typicky arabský, naleznete zde kávu, datle i vonná kadidla a vše, co odráží dávný způsob života v království.

Jaké povědomí mají, podle vašeho názoru, Češi o Saúdské Arábii?

Království je v povědomí české veřejnosti jako kulturní ekonomicky rozvinutá země, kde se stále buduje, a také jako zdroj ropy, jako země, která hraje svou úlohu jak na mezinárodní, tak i arabské a islámské scéně. Na veletrhu bychom ji chtěli představit i z jiné stránky, z hlediska kulturního, vědeckého a civilizačního a ve zkratce představit naše knihy, literaturu a naše básníky.

Na co konkrétního se můžou návštěvníci Světa knihy těšit?

Představíme českému čtenáři moderní saúdské povídky, romány, pohádky pro děti, knihy o historii, literatuře a geografii, o roli saúdských univerzit v dialogu mezi civilizacemi, slovníky, knihy o životě žen a arabském odkazu, fotografické sborníky, například o historii obou posvátných svatyní, divadelní hry apod.

Prozraďte, co vy sám nejraději čtete?

Mám rád poezii, nyní ale čtu knihu ze svého oboru, která pojednává o vývoji v našem světě a odráží různé názory, nemám určitého oblíbeného autora, co mne přitahuje, je téma, globalizace, zpracování a analýza událostí. JaM

SVĚT E-KNIH

Letošní ročník veletrhu nabízí návštěvníkům příležitost blíže se seznámit s elektronickou knihou a vším, co s ní souvisí. Poprvé je této tématice věnován speciální prostor – pavilon Svět e-knih.

V pavilonu budou pravidelně probíhat tematické prezentace, které přiblíží návštěvníkům detaily a možnosti elektronické knihy. Představí se zde také přední portály poskytující elektronický obsah v ČR, společnost vytvářející interaktivní informace pro multifunkční zařízení či poskytovatel periodik do tabletů a dalších nosičů.

Za e-knihami na palubu bibliobusu

Tradiční součástí veletržní expozice Světa knihy je i letos bibliobus Městské knihovny v Praze, zaparkovaný před budovou Průmyslového paláce. Letos poprvé ovšem přiváží i aktuální novinku v podobě e-knih, o kterých nám více prozradila v následujícím rozhovoru Lenka Hanzlíková z oddělení komunikace Městské knihovny v Praze.

Městská knihovna představí na letošním Světě knihy novinku v podobě „E-Bibusu" můžete nám k němu prozradit více?

Samotný bibliobus novinkou není, návštěvníky Světa knihy vítá před Průmyslovým palácem již několik let. Novinkou je obsah, který letos přiveze. Kromě regálů plných tištěných knih v něm návštěvníci najdou i knihy elektronické, které nejsou na první pohled v knihovně vidět. Kolemjdoucí si je budou moci „prolistovat" na počítači nebo jedné z čteček – velké PocketBook PRO-902 a dotykové SONY-650.

Jaké jsou vaše první zkušenosti s půjčováním e-knih, jaký je o ně zájem?

Slovo půjčování bych v souvislosti s e-knihami v Městské knihovně v Praze dala do závorek. E-knihy, které na našem webu www.mlp.cz zpřístupňujeme, jsou většinou díla volná podle zákona nebo taková, na která máme s držiteli autorských práv uzavřené smlouvy. Takže si je čtenáři vlastně nepůjčují, ale zdarma stahují.

Kolika tituly v současné době Městská knihovna disponuje a v jaké formě je půjčujete?

Jsou různé cesty, jak se k e-knihám v Městské knihovně v Praze dostat. Jedna vede přes adresu www.e-knihovna.cz, kde zájemci najdou tématické projekty věnované Praze, K. H. Máchovi, K. Čapkovi, B. Němcové, pohádkám a Sherlocku Holmesovi. Další je přes on-line katalog knihovny, kde se dají e-knihy v levé nabídce vyfiltrovat. Nebo e-knihy půjčujeme i se čtečkou. Čtečky e-knih se dají zdarma domů půjčit na 14 dnů ve dvou pobočkách – Dům čtení (Praha 10) a Smíchov (Praha 5).

E-knihy vydáváme v sedmi různých formátech vhodných pro čtení na počítači, chytrém mobilu i čtečkách. V současné době ke stažení nabízíme 195 titulů a rádi bychom každý týden přidali pár nových. Čtenáři u nás najdou třeba Básně F. Villona, Knihu džunglí, Romea a Julii, Zpěvy páteční, Romaneta, Strakonického dudáka, Těžkou hodinu, Dalimilovu kroniku, ale i Utrpení knížete Sternenhocha. Speciálně pro letošní Svět knihy jsme pak zpracovali jako e-knihu Pohádky tisíce a jedné noci.

Co považujete za největší přednost e-knih a co za nedostatek?

Výhodou e-knih je určitě jejich skladnost. Nezabírají žádné místo, a tak odpadají všechny práce s rovnáním na regály podle příjmení autora. Vážným nedostatkem je chybějící legislativa, která s tímto typem dokumentu nepočítá, a proto teď knihovny, nakladatelé a knihkupci tak trochu improvizují.

Myslíte, že e-knihy rozšíří počet vašich čtenářů?

Těžko říci. Vzhledem k tomu, že v současné době si v knihovně nabízené e-knihy může stáhnout kdokoliv, tak se nám spíše zvyšuje počet virtuálních návštěv. Jak bude fungovat opravdové půjčování e-knih, jestli k němu někdy dojde, zatím není úplně technicky jasné. Spíše si myslím, že ne.

Myslíte, že by v budoucnu e-knihy mohly vytlačit knihy tištěné?

Pokud hovoříme o budoucnosti dvou až pěti let, tak si myslím, že zatím e-knihy ty tištěné nevytlačí a na trhu budou dostupné oba druhy. Postupně se do čteček ale asi více přesune oddechové čtení, které vezmete do ruky jednou a už se k němu nevracíte. Tento trend se dá vysledovat i na čtenářích v pražské MHD. Na dva čtenáře knih tištěných (většinou já + někdo další) připadá jeden, který drží v ruce tabulku. Celé to skončí asi tak, že z tištěné knihy se stane artefakt, který budeme dávat jako dárek – takový soubor moc radosti nenadělá – nebo si kupovat pro radost kvůli úpravě, kvalitě tisku apod. Tisknout se určitě dál budou také knihy pro děti, od kterých se očekává i něco jiného než jen stránky potištěné písmeny.

IK

Ceny předávané na veletrhu

Cena Jiřího Ortena (Svaz českých knihkupců a nakladatelů), **Český bestseller za rok 2010** (Rodinné knihkupectví), **Knihkupecký žebříček** (Svaz českých knihkupců a nakladatelů), **Premia Bohemica** (Obec spisovatelů), **Mapa roku** (Kartografická společnost ČR), **Tourmap** (festival Tourfilm a Avant Promotion), **Cena Akademie SF, fantasy a hororu**, **Skřipec a skřipeček** (Obec překladatelů), **Ceny Miroslava Ivanova** a města Jaroměř-Josefov (Klub autorů literatury faktu), **Slovník roku** (Jednota tlumočníků a překladatelů), **Škola základ života** (Obec spisovatelů), **Náš svět** (Národní institut dětí a mládeže MŠMT), **Cena za rozvoj české Wikipedie** (Wikimedia), řada dalších cen je udělována jednotlivými nakladateli.

Příběh tisíce a druhé noci aneb Literatura arabského světa – vyhlášení výsledků a předávání cen stejnojmenné literární soutěže a **Souboj čtenářů – soutěž ve znalosti obsahu knih –** finální kolo soutěže, kterou pro šesté třídy základních škol vyhlašuje Svět knihy, s.r.o. On-line předkola se zúčastnilo 17 tříd z celé republiky, z nichž 5 nejlepších se ve finálovém souboji utká před zraky diváků. (Svět knihy, s.r.o. v rámci kampaně na podporu četby knih – Rosteme s knihou).

Slavnostní udílení ceny Jiřího Theinera – Cenu Jiřího Theinera uděluje letos poprvé společnost Svět knihy, s.r.o. žijící osobnosti či instituci, jež se svou prací významně podílí na šíření a propagaci české literatury v zahraničí. Stálým čestným členem komise je syn Jiřího (George) Theinera a donátor finanční prémie Pavel Theiner. Ceremoniálu se účastní rovněž zástupci časopisu Index on Censorship (UK), v němž Jiří (George) Theiner dlouhodobě působil. V roce 2011 cenu obdrží pan **Andrzej Slawomir Jagodzinski** z Polska, v pátek 13. 5. ve 14.00 v Autorském sále.

Další vyhlášení speciální ceny proběhne rovněž v pátek v 16.00 v Literární kavárně.

Velvyslanectví USA v Praze udělí prestižní **Woodrow Wilson Freedom Award for Promoting U.S. – Czech Relations and Mutual Understanding** (Cenu svobody na počest Woodrowa Wilsona za podporu americko-českých vztahů a vzájemného porozumění) PhDr. Evě Slámové, dlouholeté šéfredaktorce nakladatelství Argo, In Memoriam jako projev ocenění významného přínosu paní Evy Slámové k česko-americkým vztahům, její oddanosti myšlence vytváření lepší a tolerantnější společnosti silou psaného slova a její neúnavné péče o předávání lásky k americké literatuře českým čtenářům. Cenu předá kulturní atašé Velvyslanectví USA David Gainer.

Veletrh v číslech

Literární festival v číslech

	2011	2010
účinkujících	482	(432)
[56 zahraničích]		
pořadů celkem	406	(387)
výstav	22	(21)
filmových představení	38	(53)
divadelních představení	7	(41)

Veletrh v číslech

	2011	2010
vystavovatelů	322	(416)
stánků	211	(194)
plocha	3 016 m^2	(2 930 m^2)
registrovaných odborných návštěvníků:	665	(642)

Mezinárodní účast vystavovatelů a zahraničních hostů je z těchto zemí a regionů (47): Ázerbájdžán, Baskicko, Belgie, Brazílie, Bulharsko, Česká republika, Čína, Egypt, Estonsko, Finsko, Francie, Indie, Irák, Irsko, Island, Izrael, Jižní Korea, Katalánsko, Libanon, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Maroko, Mongolsko, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Rusko, Řecko, Saúdská Arábie, Slovensko, Slovinsko, Spojené státy americké, Sýrie, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Tchaj-wan, Tunisko, Turecko, Valonsko – Brusel, Velká Británie, Wales

Za jednu literaturu, zastupující a představující jeden svět

Samuel Beckett, Milan Kundera, Emil Cioran, Eugene Ionesco, Ahmadou Kourouma, Alain Mabanckou, Kossi Efoui, Edouard Glissant, Patrick Chamoiseau, Ismail Kadaré, Jorge Semprún, Julien Green, Nancy Huston, Tahar Ben Jelloun – jací že to jsou spisovatelé? Píší francouzsky? Vždyť ale Francouzi nejsou!

Před pěti lety se ve Francii někteří spisovatelé postavili proti podivné praxi dělit literaturu na francouzskou a frankofonní: obě kategorie zahrnují autory a jejich díla napsaná francouzsky, avšak jen ta první je vyhrazena „pravým" Francouzům.

Označení frankofonní jaksi automaticky podsouvá, že jde o texty autorů, pro něž francouzština není mateřštinou, nebo kteří sice francouzsky mluví, ale používají některou z jejích variant: kanadskou, švýcarskou, belgickou, lucemburskou, arabskou či africkou nebo třeba asijskou. Přitom je třeba upřesnit, že francouzština je v podstatě jen jedna, tedy ta vycházející zejména z kořenů lidové latiny. A jež se hlavně v koloniální éře rozšířila až do Afriky a Asie. S geografickými přesuny po zeměkouli se liší většinou jen v maličkostech – ve výslovnosti, v podstatě marginálních odchylkách ve významech slov. A také tím, že do jisté míry vstřebává vlivy okolních jazyků projevující se právě foneticky, případně přejímáním specifických výrazů. Přesto je pojem francouzská literatura vyhrazen jen vyvoleným.

Tradiční francouzská literatura s obdivuhodnou historií a propracovanými, stoletími prověřenými vzorci rétorického, filozofického vyjadřování se může cítit ohrožena náplavou stále sílící vrstvy autorů „odjinud". Ti většinou mají za sebou francouzské školy; klasickou francouzskou literaturu tedy znají a mohou na ni navazovat. Na druhé straně přicházejí z prostředí kulturně odlišného, často vzdáleného. A zde vzniká ta zásadní otázka: co znamenají „frankofonní" autoři pro francouzskou literaturu? Přestanou-li být vnímáni jako hrozba, zbývá už jedině vyzdvihnout jejich přínos. Uvažovat, co nového mohou staré krásné literatuře přinést. Ať už jde o jiný princip pojetí slovesného umění, který je například v krajích na jih od evropské Francie zakotven v přednesu a vyprávění čistě orálního charakteru, ať jde o zcela jiné zdroje imaginace vycházející z života v rozdílném prostředí či jiného založení dalších mluvčích stále téhož jazyka, to vše by mělo být bráno jako obohacení, okořenění literatury. Samozřejmě, že nejenom jiným pohledem na věc, jiným přístupem, ale i jiným hlasem. Samozřejmě, že tihle spisovatelé francouzský jazyk zkoušejí, natahují na skřipec, znásilňují. Avšak v touze dostat z něho co nejvíc. Přizpůsobit si ho svým představám a potřebám. Tím mu však nemusejí ubližovat, naopak.

V roce 2007 vyšel v deníku Le Monde manifest početné skupiny francouzských a frankofonních autorů, v němž poprvé otevřeně vystoupili proti tomuto podivnému dělení literatury psané v jednom jazyce, vydávané v jedné zemi, ale vnímané jako dvojí. Vystoupení s manifestem **Pour une littérature-monde** (volně přeloženo *Za jednu literaturu, zastupující a představující jeden svět*) vyvolala poměrně nenápadná událost – v daném roce získali většinu literárních cen právě autoři „frankofonní". Získaná ocenění byla pro signatáře manifestu důkazem, že tvorba těchto autorů nejen že se vyrovná tradičně pojímané „francouzské" literatuře, ale že ji v poslední době dokonce i předčí, že zachraňuje její renomé.

Ve stejnojmenné sbírce esejů, publikaci vydané roku 2007 krátce po zveřejnění manifestu, se asi třicet spisovatelů (obou táborů, francouzského i frankofonního) zpovídalo ze svého vztahu k francouzštině jako prostředku, který si zvolili pro literární tvorbu. **Tahar Ben Jelloun** svůj text nazval příznačně poeticky a zároveň vystihl podstatu problému: Francouzská slova jsou sklepem mé paměti a střechou mého domu. Cituje v něm José Saramaga, který tvrdí, že jazyky si vybírají své spisovatele, protože každý jazyk nám dává trochu jinou možnost jak pojmenovat a zachytit realitu. Ben Jelloun tu představu rozvádí a podotýká, že vlastností jazyka je postihnout i to, co je nepojmenovatelné, neuchopitelné, neviditelné, co ale přesto vnímáme. Vyznání úcty k francouzštině bere jako příležitost obhájit se před výčitkami, že ačkoli je Maročan, nepíše arabsky a jeho krajanům tedy zůstává veškeré jeho dílo nedostupné. Vysvětlení je prosté: spisovatel se necítí ovládat klasickou arabštinu natolik dobře, aby ji mohl použít k psaní knih. Vychodil francouzské školy, literaturu začal poznávat prostřednictvím francouzských autorů, a tím se pro něho francouzština stala i jediným způsobem vlastní tvorby. Ve „sklepě" jeho paměti však spolu oba jazyky žijí v přátelském sousedství, komunikují, ovlivňují se.

Jovanka Šotolová

Tahar Ben Jelloun bude hostem veletrhu:
14. 5. | 13.00 • Literární sál
14. 5. | 17.30 • Velký sál
15. 5. | 18.30 • Francouzský institut

Hlídač pouště, 1981. Výstava fotografií Michala Tůmy SAHARA je na veletrhu instalována ve Velkém sále střední haly.

Mansúra ´Izz ad-Dín

Nadějná autorka (Egypt, *1976) patří k dynamicky se rozvíjející nové generaci egyptských spisovatelů. Dostala se do užšího výběru na cenu Arabic Booker Prize 2010, a to za svůj druhý román *Wará´ al-fírdaus* (Za rájem). Vystudovala žurnalistiku na Káhirské univerzitě, pracovala v egyptské televizi, dnes píše recenze pro renomovaný literární časopis *Achbár al-Adab* (Literární novinky). V jednadvaceti letech začala publikovat v arabském tisku. V roce 2001 vydala sbírku povídek s názvem Dau´ muhtazz (Mihotavé světlo). V roce 2004 zaujala svým románovým debutem *Matáhat Marjam* (Mariino bludiště), strhující alegorií o mladé ženě, která hledá svou cestu v chaosu světa. V roce 2010 byla Mansúra ´Izz ad-Dín vybrána do projektu Bejrút 39 mezi 39 nejlepších arabských autorů mladších 40 let, vítězů soutěže pořádané časopisem Banipal a Festivalem literatury a umění v Hay on Wye.
12. 5. | 12.00 Literární sál • 13. 5. | 20.00 Divadlo Kampa
14. 5. | 10.30 Velký sál • 14. 5. | 15.00 Literární sál

MANSÚRA 'IZZ AD-DÍN Lidé chtějí osvobodit svůj jazyk!

Druhá strana egyptské revoluce 25. ledna

10. února ve čtvrtek večer jsem vyběhla z domu, abych se přidala k oslavám očekávané Mubarakovy rezignace. Na náměstí Tahrír jsem strávila celý den. Okolo páté večer jsem se vrátila domů, ale když se ve zprávách opakovaly spekulace, že Mubarak v projevu, který měl zanedlouho pronést, ohlásí své odstoupení, rozhodla jsem se jít zpět na Tahrír, abych slavila společně s ostatními lidmi. Tahrír se totiž stal ikonou a symbolem revoluce, přestože ta dávno překonala jeho hranice a rozšířila se do celého Egypta.

Cestou na Tahrír jsem si všimla, že Egypt už není jako dřív. Vzduch se zdál jiný, nebyly cítit jinak všudypřítomné výfukové plyny a zmizelo i chmurné zoufalství, které celá léta panovalo v ulicích Káhiry. Vypadalo to, jakoby starý svět uvolnil prostor jinému, novému světu. Všichni v tu omamnou radostnou chvíli očekávali Mubarakův projev a věřili, že revoluce konečně zvítězí.

V taxíku se z kazety linula slova národní hymny z období krále Fuáda (1923–36) „Buď pozdraven, Egypte", která připomínala liberální Egypt před tím, než vládu převzala armáda. A z dálky od Tahríru ke mně doléhaly melodie skandování a nadšených popěvků. Náměstí samotné ovládla ještě slavnostnější atmosféra než ráno. Bylo jasně patrné uvolnění vyplývající z přesvědčení, že úsilí předchozích dvou týdnů bude zanedlouho korunováno úspěchem. V tu chvíli se zdálo, že se revoluce proměnila ve slavnost: světla, která tomu místu dodala zvláštní krásu, oslavné nadšené písně a dohady, jaký to bude mít konec. Asi po dvou hodinách jsme se začali scházet, rozzáření pocitem, že Mubarak a jeho režim jsou už uzavřenou kapitolou. Báli jsme se, že v té vřavě neuslyšíme projev dobře, a vydali jsme se hledat nejbližší kavárnu, z níž bychom se hned po skončení projevu vrátili slavit s ostatním lidmi. Nezbylo nám než si sednout okolo taxíku, u kterého taxikář otevřel všechny dveře, abychom si vyslechli projev, který vyvolal zklamání a jejž jeden z kolemjdoucích ironicky označil „vzpomínky na minulost". Bývalý prezident nám v něm začal vyprávět, co všechno od svého mládí obětoval pro svou vlast. Téměř dvacet lidí, z nichž většina se navzájem neznala, v ten večer vytvořili kruh a napjatí očekávali jednu určitou větu vyjadřující splnění všech jejich požadavků. Místo toho slyšeli pouze nic neříkající zavádějící tlachání. Nedaleko ode mne stál mladík kolem dvaceti let, na sobě měl koženou bundu podle posledních módních trendů, džíny a palestinský šátek, který mu propůjčoval „revoluční vzhled", aniž by to nutně znamenalo, že se hlásí k přežitému nacionalistickému revolučnímu myšlení. Vypadal rozčileně, netrpělivě sledoval Mubarakovy plané řeči, jejichž význam nám všem unikal. Mladík shrnoval obsah Mubarakova sdělení a každou chvíli něco provokativně zdůrazňoval, dříve než uvedl skutečný význam Mubarakových slov, jakoby překládal zkomolený tajný jazyk do jazyka srozumitelného, hodnověrného, který nazývá věci jejich pravými jmény, do jazyka patřícího jemu a jeho vrstevníkům.

Těsně před koncem projevu hlasitě vykřikl a v očích se mu zračilo odhodlání všech přítomných: „Buď zemřeme na Tahríru, nebo se ihned vydáme k Mubarakovu Arabskému paláci v Heliopolisu." Tu větu pronesl s takovým důrazem, jakoby sám měl na svých bedrech pokračování revoluce. Hlasy Mubaraka i onoho mladíka dozněly ve stejnou chvíli a Tahrír za námi propukl v hysterický řev v reakci na pohrdání revolucionáři, jež nechtěný prezident prokázal ignorováním jejich požadavků. Reakce byla spontánní a okamžitá. Lidé se v mžiku rozdělili na tři tábory. Jeden zůstává na Tahríru, druhý zamíří k Mubarakovu paláci, nazvanému podle arabské jednoty, a třetí bude obléhat budovu rádia a televize. Odhodlání tohoto mladíka, jeho víra a reakce jeho i ostatních demonstrantů, to vše způsobilo, že jsem si uvědomila, že konec Mubaraka a jeho režimu byl na dosah ruky, blíž než jsme si vůbec uměli představit, a že z lůna revoluce se právě zrodil nový jazyk.

přeložila Alena Šindelářová

Celý text je uveřejněn na:
http://www.bookworld.cz/cz/menu/veletrzni-listy/veletrzni-listy-c.-1/

NOC LITERATURY

Setkání s příběhy a městem tak, jak ho neznáme. Dějištěm letošního ročníku byla v předvečer zahájení veletrhu „hrabalovská" Libeň. Herec Jiří Langmajer četl v kapli Libeňského zámku, spisovatel a performer Jaroslav Rudiš v prostorách libeňského gymnázia.

Češi mají o arabské autory zájem

Nakladatelství Dar Ibn Rushd se stará o to, aby se čeští čtenáři mohli seznámit se saúdskoarabskými autory a naopak, aby v Saúdské Arábii znali české autory.

„Zapomeňte na politiku, literatura překračuje hranice i politické názory," říká zástupce nakladatelství Charif Bahbouh. „Pokud někdo píše, a s takovými názory jsem se opravdu několikrát setkal, že Arabové nemají kulturu, hluboce se mýlí a sám je nekulturní," dodává. Už jen produkce jeho nakladatelství dokládá, že Arabové kulturu rozhodně mají. Dar Ibn Rushd představilo českým čtenářům už více než 150 arabských titulů. „Arabští autoři mají v Česku úspěch a stejně tak jsme na veletrhu v Tunisku zažili fronty na české knihy." V arabštině vyšel například překlad všech knih Milana Kundery, ale i Čapkova Bílá nemoc, Matka a další tituly. I Češi prý mají o arabskou literaturu zájem. Znají samozřejmě Pohádky tisíce a jedné noci, ale oblíbení jsou i další autoři. „Řekl bych sice, že Arabové vědí o české literatuře víc, než naopak, ale i tak se žádná z námi vydaných knih na pultu dlouho neohřeje. Po roce od vydání rozhodně žádný titul

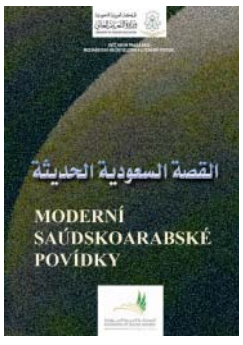

ve skladu nezůstává a některé se dočkají i pátého a šestého vydání. Vydali jsme díla z minulých století, ale i moderní povídky a romány a právě teď jsem překládal do češtiny první saúdskoarabskou hru," vypočítává Charif Bahbouh úspěchy nakladatelství, které na veletrhu Svět knihy mimo jiné představí antgologii saúdskoarabských povídek. „Už jsme vydali povídky marocké, tuniské a další a věříme, že i tato antologie bude mít úspěch." S prací nakladatelství Dar Ibn Rushd i Charifem Bahbouhem se můžete setkat v rámci hned několika programů Světa knihy.

fair news 2011

Book World Prague 17th International Book Fair and Literary Festival

thursday 12 may

Dear exhibitors and visitors,

Welcome to the Book World Prague international book fair and literary festival, which in its 17th year is brought to you by a record 47 participating and co-operating countries and regions. I am convinced that visitors will be astounded by the unprecedented range and architectural design of the exposition of this year's guest of honour, the Kingdom of Saudi Arabia. The content of Saudi Arabia's programmes makes plain the active interest the country takes in the establishing of an international cultural dialogue, and I am confident that Book World will rise to this particular challenge. The presence of one of the largest Arabic-speaking countries has inspired us to dedicate one of our main programmes to the resonance of Arabic literature across the world. Visitors to the fair have a rare opportunity to familiarize themselves with the literature of the Arab lands in the form of debates and meetings with authors, translators, Orientalists and Arabists, and through exhibitions of books and pictures and screenings of films. We welcome to Prague writers from countries that are currently undergoing revolutionary change, and we ask them to express their opinions and the emotions evoked by the present dramatic events in the Near East region.

This year we have a pavilion dedicated to the e-book, where reading devices and portals offering electronic books are on display. You will also find here a range of presentations, workshops and discussion programmes on this dynamic new phenomenon in the publishing industry.

This year's international literary festival welcomes outstanding writers and personalities of literature from all over the world, although there are also many events devoted to leading figures of the Czech literary scene, including authors of books for children and young people.

Book World Prague has an attractive and varied programme to offer you once again. I would like to thank everyone who has been involved in the preparation of the 2011 event. I wish participants at the fair and the accompanying festival every success and readers and visitors an unforgettable experience as they become better acquainted with books and their creators.

Dana Kalinová, Book World Director

WELCOME TO THE KINGDOM OF SAUDI ARABIA

The guest of honour at this year's Book World is the Kingdom of Saudi Arabia. For this reason the opening interview in Fair News is with the Ambassador to Prague, His Excellency Mr. Abdullah Abdulaziz A. Alsheinkh

What does the Kingdom of Saudi Arabia bring to the fair?

We are the first guest of honour from the Arab world, and we appreciate this greatly. It is not only our books that we are introducing but also leading figures from our cultural life and academics, who along with their Czech counterparts will give a great many lectures. We are also presenting our visual art, plus a tent that represents part of our national heritage and culture and whose interior will be typically Arab – here you'll find coffee, dates, incense, everything to reflect the kingdom's way of life in bygone days.

In your opinion, what do Czechs know about Saudi Arabia?

The kingdom is seen by Czechs as a developed country in cultural and economic terms, and as a place where there is a lot of building. It is also known as a source of oil and a country that plays its part on the international stage as well as the Arab and Islamic stages. At the fair we wish to show it from a different perspective – that of culture, science and civilization – through the medium of our books, our literature, our poets.

What in particular can visitors to Book World look forward to?

We will introduce the Czech reader to modern Saudi short stories, novels, children's stories, books on history, literature, geography and the role of Saudi universities in the dialogue between civilizations, dictionaries, books about the life of women and Arabian heritage, and collections of photography, for instance on the history of both holy shrines and on the stage play.

Can you reveal to us what you yourself like to read?

I like poetry, but at the moment I'm reading a book from my own field. It's about the development of our world and it presents a variety of opinions. I don't have a favourite author – I'm attracted most by topics such as globalization and the processing and analysis of news. JaM

Ambassador of the Kingdom of Saudi Arabia Abdullah Abdulaziz A. Alsheinkh telling journalists at the press conference about the exposition of his country, the fair's guest of honour.

THE WORLD OF E-BOOKS

This year's fair offers visitors the opportunity to familiarize themselves with electronic books and everything connected with them. For the first time this theme has been given its own space – the e-bookworld pavilion.

In the pavilion there will be regular theme-based presentations which will acquaint visitors with details concerning e-books as well as demonstrating their capabilities. There will also be presentations by leading portals providing electronic content in the Czech Republic, a company that generates interactive information for multi-function devices, and a provider of periodicals for use in tablets and other carriers.

All aboard the bibliobus to see the e-book!

A traditional sight at Book World, parked in front of the Palace of Industry, is the Municipal Library of Prague's bibliobus. In this regard this year's event is no exception, but what is different is that the bus will have on board something new and up-to-date: the e-book. Lenka Hanzlíková of the Municipal Library's Communications Department tells us more about it.

At this year's Book World the Municipal Library is introducing the "E-Bibus". Can you tell us more about it?

There's nothing new about the bibliobus itself: it has stood in front of the Palace of Industry welcoming visitors to Book World for several years now. What *is* new this year, is what it will have on board. In addition to the shelves filled with books in printed form, visitors will find books in electronic form, which in a library are not usually immediately visible. Those who pass the bus will be able to 'leaf through' these on a computer or one of the readers – the larger PocketBook PRO-902 and the touch-screen Sony-650.

How would you describe your first experiences of e-book loans? Is there much interest in them?

Concerning the e-books available at the Municipal Library in Prague, I would put the word 'loans' in inverted commas. The e-books available on our website (www.mlp.cz) are for the most part works to which access is free by law or for which we have a contractual agreement with the copyright holder. So in actual fact we don't loan them to the reader, we download them for free.

How many titles does the Municipal Library currently have at its disposal, and how does it lend them?

There are various ways of accessing the e-books at the Municipal Library in Prague. One of these goes through the address www.e-knihovna.cz, where those interested can find works arranged by the following themes: Prague, Karel Hynek Mácha, Karel Čapek, Božena Němcová, fairy tales, Sherlock Holmes. Another way is through the library's online catalogue, where e-books can be searched for in the left-hand menu. We also lend e-books with a reader. Two of our branches – Dům čtení (Prague 10) and Smíchov (Prague 5) – loan out e-book readers for up to 14 days.

We issue e-books in seven different formats suitable for readers who use computers, smartphones and readers. At present we offer for download 195 titles, and we would like to add a few more to the total each week. Among our offerings are the Poems of François Villon, The Jungle Book, Romeo and Juliet, Friday Songs, Romaneta, The Piper of Strakonice, The Grave Hour, The Chronicle of Dalimil, even The Sufferings of Prince Sternenhoch. We have prepared an e-book of One Thousand and One Nights especially for this year's Book World.

What do you consider the greatest advantage of the e-book and what its greatest shortcoming?

A definite advantage of the e-book is its ease of storage. As it takes up no space, it does away with all the work connected with the ordering of books on shelves by author's surname. A serious deficiency is that legislation takes no account of this kind of document, so that libraries, publishers and booksellers are tending to improvize.

Do you think that e-books will bring you more readers?

It's difficult to say. Bearing in mind that at present anyone can download the library's e-books, it is more likely that the number of virtual visits will increase. How the genuine loaning of e-books – if it ever comes to that – will work in technical terms, is still not altogether clear. But I would say that they won't.

Do you think that in future the e-book might supplant the printed book?

If we're talking about a future of 2–5 years, then I don't think e-books will supplant printed books; both types will be available on the market. Electronic readers will come to focus more on light reading, the kind of book you pick up once and then don't return to. A look at the readers in use on Prague city transport illustrates this trend. Of every two readers of printed matter (usually me + someone else), one is holding a spreadsheet in his/her hands. It will probably end up with the printed book becoming an artefact, something we give as a present (a computer file is not especially pleasing) or is bought for the pleasure it gives by its form, the quality of its printing, etc. What will continue to be printed for sure are books for children, which differ from printed texts by the expectations we have of them. IK

Prizes awarded at the fair

Jiří Orten Prize (Association of Czech Booksellers and Publishers); **Czech Bestsellers in 2010** (Rodinné knihkupectví); **Booksellers' Charts** (Association of Czech Booksellers and Publishers); **Premia Bohemica** (Writers' Guild); **Map of the Year** (Cartographic Society of the Czech Republic); **Tourmap** (Tourfilm Festival and Avant Promotion); **Prize of the Academy of SF, Fantasy and Horror**, **Pince-nez and Little Pince-nez** (Czech Literary Translators' Guild); **Miroslav Ivanov Prize** and **Prize of the Town of Jaroměř-Josefov** (Club of Non-fiction Authors); **Dictionary of the Year** (Association of Translators and Interpreters); **School is the Foundation of Life** (Writers' Guild); **Our World 2010** (National Institute for Children and Young People of the Ministry of Education, Youth and Sports); **Prizes for the Development of Czech Wikipedia** (Wikimedia); plus many other prizes awarded by individual publishing houses; **The Tale of the One Thousand and Second Night or the Literature of the Arab World –** announcement of results and conferring of prizes for the literary competition of the same name; **Readers' Challenge** – final round of a **competition testing knowledge of the content of books**, held by Book World Ltd. for sixth-year classes of primary schools, whose preliminary rounds were entered online by 17 classes from across the Czech Republic and in which the best 5 will compete in the final before an audience (Book World Ltd. as part of its Growing with the Book campaign for the promotion of book-reading).

Ceremonial conferral of the Jiri Theiner Award – This year for the first time Book World Ltd. will award the Jiri Theiner Award to a living person or institution who by their or its work has made an important contribution to the dissemination and promotion of Czech literature abroad. Pavel Theiner, son of Jiri (George) Theiner and donor of the financial award, is a permanent, honorary member of the committee. Also participating at the ceremony will be representatives of the British magazine Index on Censorship, for which Jiří (George) Theiner worked for many years. The 2011 award will be conferred on Mr **Andrzej Slawomir Jagodzinski** from Poland on Friday 13 May at 2.00 pm in the Authors' Room.

The announcement of another special prize will also take place on Friday, at 4.00 pm in the Literary Café. The Embassy of the USA will confer *in memoriam* the prestigious **Woodrow Wilson Freedom Award for Promoting US – Czech Relations and Mutual Understanding** on Dr Eva Slámová, who for many years was editor-in-chief of Argo publishers, in recognition of the outstanding contribution she made to Czech – US relations, her commitment to the idea of forming a better and more tolerant society by the power of the written word, and her tireless efforts in the conveying of her love of American literature to Czech readers. The award will be made by Mr David Gainer, Cultural Attaché at the US Embassy.

Statistics for the 2011 fair

Literary Festival in statistics

	2011	2010
participants	482	(432)
[56 from abroad]		
total programmes	406	(387)
exhibitions	22	(21)
film screenings	38	(53)
theatre performances	7	(41)

Fair in statistics

	2011	2010
exhibitors	322	(416)
stands	211	(194)
surface area	3,016 m²	(2,930 m²)
professional visitors registered	665	(642)

Participating exhibitors and guests are from these countries and regions (47): Austria, Azerbaijan, Basque Country, Belgium, Brazil, Bulgaria, Catalonia, China, Czech Republic, Egypt, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Iceland, India, Iraq, Ireland, Israel, Lebanon, Latvia, Lithuania, Malta, Mongolia, Morocco, Netherlands, Poland, Portugal, Romania, Russia, Saudi Arabia, Slovakia, Slovenia, South Korea, Spain, Syria, Sweden, Switzerland, Taiwan, Tunisia, Turkey, United Kingdom, United States of America, Wallonia – Brussels, Wales

One literature to represent and present one world

Samuel Beckett, Milan Kundera, Emil Cioran, Eugene Ionesco, Ahmadou Kourouma, Alain Mabanckou, Kossi Efoui, Edouard Glissant, Patrick Chamoiseau, Ismail Kadaré, Jorge Semprún, Julien Green, Nancy Huston, Tahar Ben Jelloun – where do we classify these writers? They write in French? But they are *not* French!

Five years ago a number of writers made a stand against the strange practice of dividing literature into French and Francophone: both categories contain authors whose works are written in French, although only the first is reserved for the "true" French.

The Francophone label somehow automatically supports the idea that these writings are by authors whose mother tongue is not French, or who speak French of a non-standard variety, such as Canadian, Swiss, Belgian, Luxembourgeois, Arabian, African, or Asian. But we should be clear about this: *au fond* there is only one French, the one that is derived for the most part from Vulgar Latin, the one that spread as far as Africa and Asia, primarily in the colonial era. Most of the differences its globetrotting have wrought are trivial ones – differences of pronunciation, marginal divergence in the meanings of words – often brought about by the absorbing of influences from surrounding languages; these are reflected in phonetics and the borrowing of particular phrases. Yet the term "French literature" is reserved only for the chosen.

Traditional French literature, with its admirable history and sophisticated, time-honoured patterns of rhetorical and philosophical expression, may feel threatened by the burgeoning influx of authors "from elsewhere". Most of these authors have studied at French schools, so they draw on knowledge of classic French literature. On the other hand, they come from environments whose cultures differ, are perhaps even distant from the culture of France. And this raises a question of fundamental importance: what does the presence of "Francophone" authors mean for French literature? Should they cease to be perceived as a threat, it remains to highlight their contribution, to consider what they have to offer the *belles-lettres* of old. This should be perceived as an enriching and a spicing-up of literature, whether or not it entails a new interpretation of the art of the word, which in the case of regions to the south of European France is anchored in performance and narration of a purely oral character; whether or not it entails altogether different sources of imagination, derived from different environments or differences in the dispositions of speakers of a single language. Not only does it take a different view of a matter and approach it from a different angle, it speaks of it in a different voice. It is natural that these writers should test the French language, put it on the rack, treat it with violence. But they do so with a desire to extract from it all they can, to adapt it so that it reflects their own ideas and needs. And this causes it no injury – quite the opposite, in fact.

In 2007 the daily Le Monde published a manifesto drawn up by a large group of French and Francophone authors, the first open expression of their disagreement with the strange division performed on literature written in a single language, published in a single country, so that it is perceived as two. The publishing of the manifesto **Pour une littérature-monde** (freely translated as *In favour of one literature to represent and present one world*) was provoked by a fairly inconspicuous event – in that year the majority of literary prizes went to "Francophone" authors. For the signatories of the manifesto this was a proof that the work of these authors was not only the equal of "French" literature in the traditional sense, but that in recent years the former had outperformed the latter and thus salvaged its reputation.

In a collection of essays of the same name published in 2007, shortly after the publication of the manifesto, about thirty writers (from both camps – French and Francophone) describe their relationship with French, the medium they have chosen to write in.

By giving his piece a peculiarly poetic title – *French words are the cellar of my memory and the roof of my house* – **Tahar Ben Jelloun** captures the essence of the problem. He quotes the claim of José Saramago that languages choose their writers, as every language offers slightly different possibilities for the naming and capturing of reality. Ben Jelloun develops this idea, stating that a feature of language is the expression of what is unnameable, ungraspable and invisible – although we know that it is there. By this declaration of his regard for French, he takes the opportunity to defend himself against the reproach that although he is an Algerian, he does not write in Arabic and thus renders all his work inaccessible to his countrymen. His explanation is a simple one: he does not consider his grasp of classical Arabic sufficient for the writing of his books. He attended French schools and came to know literature through French authors, with the result that French became the only language he could work in. In the "cellar" of his memory, however, the two languages are good neighbours that communicate with and influence each other.

Jovanka Šotolová

Tahar Ben Jelloun will be a guest at the fair:
14. 5. | 13.00 • Literární sál
14. 5. | 17.30 • Velký sál
15. 5. | 18.30 • Francouzský institut

Watcher in the desert, 1981. SAHARA, an exhibition of photographs by Michal Tůma, is in the Large Theatre of the Central Hall.

Mansoura Ez Eldin

She (Egypt, *1976) is an Egyptian novelist and journalist. She studied journalism at the Faculty of Mass Communication, Cairo University, and has since published short stories in various newspapers and magazines: she published her first collection of short stories, *Shaken Light*, in 2001. This was followed by two novels, *Maryam's Maze* in 2004 and *Beyond Paradise* in 2009. Her work has been translated into a number of languages, including an English translation of *Maryam's Maze* by the American University in Cairo (AUC) Press, which came out in 2007. In 2009, she was selected for Beirut 39, as one of the 39 best Arab authors below the age of 40. Her second novel, *Beyond Paradise*, was shortlisted for the prestigious Arabic Booker prize 2010, and is being translated into Italian, German, and Dutch. Ez Eldin has worked as literary editor for *Akhbar al-Adab* literary magazine since 1998, and has been the book review editor of the magazine since 2003. She writes from time to time for leading Arabic newspapers.
12. 5. | 12.00 Literární sál • 13. 5. | 20.00 divadlo Kampa
14. 5. | 10.30 Velký sál • 14. 5. | 15.00 o Literární sál

MANSOURA EZ ELDIN

People want to set their language free!

The other side of the Egyptian revolution of 25 January

On Thursday 10 February I rushed out of my house to join the demonstrations anticipating the resignation of Mubarak. I spent the whole day in Tahrir Square. I returned home at around five in the evening, but on the news they were repeating speculation that Mubarak was about to make a speech in which he would announce his resignation, so I decided to go back to Tahrir to celebrate with the others. Tahrir had become an icon and a symbol of the revolution, although this revolution had long since spread beyond its boundaries and across the whole of Egypt.

On my way to Tahrir I noticed that Egypt wasn't as it used to be. The air seemed different: the ubiquitous exhaust fumes had disappeared along with the gloomy desperation that had reigned in the streets of Cairo for years. It seemed as though the old world had made way for a different, new world. This was a moment of intoxicating joy as people waited for Mubarak's speech in the belief that victory was theirs, the revolution won.

From the cassette player in the taxi there flowed the words of the national anthem – "Greetings, Egypt!" – which dates from the time of King Fuad (1923–36), a reminder of a liberal Egypt before the government was taken over by the military. From where I was on Tahrir I could hear in the distance melodic chanting and ardent singing. The square itself was gripped by an atmosphere more festive still than that of the morning. A sense of release arising from the conviction that the efforts of the past two weeks were about to be crowned by success, was palpable. At this moment it seemed that the revolution was transformed into a celebration – the lights giving the place a special beauty, the enthusiastic singing, the arguments about how the end would come. After about two hours we reached agreement; we were radiant in the belief that Mubarak and his regime were by now a closed chapter. Concerned that in the pandemonium we would not be able to hear the speech properly, we looked for the nearest café, from which we would return to celebrate with the others as soon as the speech was over. But there was nothing for it but to sit around the taxi. The driver opened all its doors so we could hear the speech, which was a great disappointment to us; "a remembrance of things past", a passer-by called it with irony.

The former president set about telling us of all the sacrifices he had made since his youth for the sake of his homeland. That evening almost twenty people, most of whom were strangers to each other, formed a circle, rapt in anticipation of a single utterance that would tell them that all their demands had been met. Instead, they heard ramblings that told them nothing. Not far from me there stood a man of about twenty. He was wearing a leather jacket in the latest fashion, jeans and a Palestinian scarf that gave him a 'revolutionary air' without necessarily aligning him with the remnants of nationalist revolutionary thought. As he followed Mubarak's idle words – whose meaning escaped us all – he looked impatient and resentful. The young man gave a running summary of Mubarak's message, speaking some words with a provocative emphasis, before the true sense of Mubarak's utterances had emerged, as if translating a secret, corrupt language into a language that was comprehensible and trustworthy, that called things by their true names, a language that belonged to himself and his peers.

Shortly before the end of the speech, the young man's voice became a shout and his eyes reflected the determination of all those present. "Either we die on Tahrir," he declaimed, "or we start out immediately for Mubarak's Arabian Palace in Heliopolis." This he spoke with an emphasis that suggested he carried the future of the revolution on his shoulders. The voices of Mubarak and the young man died away together; then behind us Tahrir produced a hysterical roar – a reaction to the contempt shown by an unwanted president ignoring all the demands the revolutionaries were making. This reaction was immediate and spontaneous. In no time the people divided into three camps. One stayed on Tahrir, the second headed for Mubarak's palace, which was named for Arabian unity, and the third would lay siege to the radio and television building. The determination and faith of the young man, his reaction and that of the other demonstrators, brought all this about. I realized that the end of Mubarak and his regime was within reach, closer than we'd ever imagined, and that the womb of revolution had just given birth to a new language.

translated by Andrew Oakland

The complete text is available at http://www.bookworld.cz/cz/menu/veletrzni-listy/veletrzni-listy-c.-1/

LITERATURE NIGHT

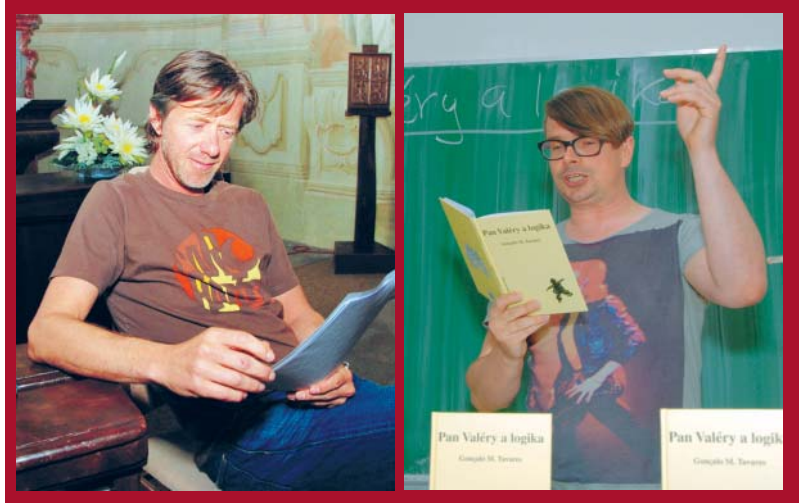

An encounter between the story and the city – as we don't know it. This year's setting for the event – which takes place on the eve of the fair – was "Hrabal's" Libeň. Readings were by actor Jiří Langmajer in the chapel of the Libeň chateau and writer/performer Jaroslav Rudiš at Libeň's grammar school.

Czech interest in Arabic authors

The Dar Ibn Rushd publishing house works to acquaint Czech readers with Saudi Arabian authors and also to promote Czech authors in Saudi Arabia.

"Forget about politics – literature crosses borders and transcends political opinion," says Charif Bahbouh of Dar Ibn Rushd. "Whoever writes – and this is an opinion I've encountered several times – that Arabs have no culture, is very wrong and himself without culture." If proof of the existence of Arab culture were needed, a look at what his publishing house has to offer would surely suffice; Dar Ibn Rushd has introduced Czech readers to more than 150 Arabic titles. "Arabic authors are successful in the Czech Republic. And at the fair in Tunisia people queued up for Czech books," says Mr Bahbouh. All Milan Kundera's books have been translated into Arabic, as have Čapek's The White Plague and The Mother, among other titles. From Arabic literature Czechs of course know One Thousand and One Nights, but they also like books by other authors. "I'd say that Arabs know more about Czech literature than the other way round, but even so none of the books we publish spend much time on booksellers' shelves. A year after publication there are no copies left in stock, that's for sure, and some of them have gone through five or six editions. We have published works from past centuries as well as modern stories and novels. I've just finished translating into Czech a first Saudi Arabian play." Mr Bahbouh thus enumerates the successes of a publisher whose offerings at Book World will include an anthology of Saudi Arabian short stories before going on to say, "We've already published short stories from Morocco, Tunisia and elsewhere, and we are confident of the success of this anthology." You can familiarize yourself with the work of Dar Ibn Rushd publishers and Charif Bahbouh at a number of Book World events.

EVROPSKÝ PARLAMENT
INFORMAČNÍ KANCELÁŘ V ČESKÉ REPUBLICE
Přijďte nás navštívit do Evropského domu – je otevřen všem, kdo se zajímají o Evropskou unii! Pravidelně pořádáme semináře, diskusní kulaté stoly, filmové večery a výstavy. K dispozici je pro vás knihovna, informační kiosky, infomateriály a publikace
EVROPA VE VAŠÍ BLÍZKOSTI
www.evropsky-parlament.cz
Evropský dům, Jungmannova 24, Praha 1

Vydal: Svět knihy, s.r.o. v Nakladatelství Jalna | redakce: Jana Chalupová, Ilja Kučera, Jana Marxtová, Radek Šofr | technická redakce: Jiří Sládeček | překlad: Andrew Oakland | grafický návrh a sazba: Jiří Sládeček ml. | Foto: Jiří Sládeček, Martin Šust | tisk: MHTisk, s.r.o. | uzávěrka 11. 5. 2011. • *Published by Book World, Ltd. in Jalna publishers | Editorial staff: Jana Chalupová, Ilja Kučera, Jana Marxtová, Radek Šofr | technical editing: Jiří Sládeček | Translation: Andrew Oakland | Graphic design a typesetting: Jiří Sládeček ml. | Photo: Jiří Sládeček, Martin Šust | Print: MHTisk, s.r.o. | Deadline 11. 5. 2011* | **Neprodejné – Not for sale**